

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

Mr. Jakob in Mrs. Manca Tomše sta v Valley, Washington, obhajala pred kratkim svojo srebrno poroko. Manca, rojena Torkar, je doma iz vasi Pirniče pri Medvodah. V Ameriko je dospela pred 25. leti. Jakob Tomše je pa doma iz Radovljice na Goernjskem, in je prišel s starši sem, ko je bil star 7 let. V istem mestu je nenadoma preminul rojak Primož Logar, rojen v Goricih na Gorenjskem leta 1871. V starem kraju zapuščala dva brata, in eno sestro.

V Sherwood, Oregon, je po dolgotrajni bolezni umrl Mihael Jakšer, doma iz vasi Loče, fara Prečna. V Ameriko je prišel leta 1898, in se štiri leta pozneje poročil z Rozalijo Kulovič, doma iz Vavtevasi. Pokojnik je bil dolgo časa šolski odbornik v Sherwoodu, skrbel o svojih družini. Zapuščala soprogo, 5 sinov in 4 hčere.

Pevski zbor v Sharon-Ferrell, Pennsylvania, namerava uprizoriti 28. maja tridejansko igrano "Tri sestre." To bo prva prireditev pevskega zbora v Slovenskem Domu v korist pevcev.

Tednik "Slovenski Dom," ki je izhajal v Buenos Aires, Argentina, je potem, ko so izšle tri številke, prenehal izhajati. V Buenos Aires izhaja še "Slovenski Tednik."

Ena najstarejših slovenskih naseljenj v Milwaukee, Wisconsin, je te dni za vedno zatisnila svoje oči, in sicer Marije Miklič. Stara je bila 63 let, in je dospela v Ameriko pred 34. leti. Doma je bila iz Bitovske gore pri Trebelnem na Dolenjskem. Zapuščala moža Antona, dva sina in eno hčer, ki so že vsi poročeni, v Calumetu, Michigan enega brata in v starem kraju enega.

V Port Washington, Wisconsin, je preminul John Trepel, tajnik društva "Luč Slovencev," doma iz Gornjega Grada na Štajerskem. Zapuščala soprogo in dve hčeri in enega sina, v domovini pa starše in nekaj bratov in sester.

Sluke iz Minnesota

Jutri večer se bodo kazale v Grdinovi dvorani ob 7:30 zvečer najnovejše slike, katere je povzel Mr. Anton Grdina tekom svojega bivanja po slovenskih pionirskih naselbinah v Minnesoti. Stotine sorodnikov imajo Clevelandčani po Minnesoti. Mogoče boste zazrli ob raz svojega prijatelja na teh slikah. Na razpolago bo tudi nekaj najnovejših slik iz Jugoslavije. Prijetna godba bo spremljala vse kazanje slik, in po slikah se boste pa lahko malo zavrteli po ljubih volji. Polovica vseh dohodkov se izroči za dobrodelne namene. Vstopnina k bogatemu programu za jutri večer je samo 25 centov.

Zopet doma

Iz bolnice se je povrnila na svoj dom Mrs. Karolina Breskvar. Prestala je težko operacijo srečno in bo morala biti še precej časa pod zdravniško oskrbo. Prijateljice jo sedaj že lahko obiščejo na njenem domu, 18412 St. Clair Ave.

Maladi učenjaki

Več kot 6.000 dijakov in dijakinj bo graduiralo tekom prihodnjih treh tednov iz višjih šol v Clevelandu in v predmestjih. Med njimi je par sto Slovencev in Slovenk.

Policijske plače.

Pri sinočnem zborovanju je mestna zbornica prav na kratko odglasovala, da se znižajo policijske plače, kot tudi plače ognjegašev za 10 procentov. Petnajst councilmanov je glasovalo za znižanje in devet proti. Ker predlog ni dobil tričetrtinske večine, gre v veljavo šele 1. julija. Ako bi predlog dobil 17 glasov, tedaj bi šel v veljavo takoj, in bi se plače policistov in ognjegašev znižale že pri prihodnjem plačilnem dnevu ter bi se prihranilo nekako \$50.000. Predlog je stavil župan Miller, ki je izjavil, da mesto ne more balancirati svojega proračuna, ako se ne znižajo plače. To znižanje plač ognjegašev in policistov bo prihranilo mestu \$335.000 na leto.

Ruski kmetje so začeli pri- našati svoje poljske pri- delke na javni trg

Moskva, 23. maja. Nedavno je sovjetska vlada izdala ukaz, da smejo ruski kmetje od kolektivnih zadrug prinašati na javni trg več pridelkov in mesa, kar so kmetje z veseljem pozdravili in se hitro oprijeli te prilike. Žita zzenkrat še ne sme nihče prodajati, dokler ni letošnja žetev končana, toda cele trope kmetov roma proti malim in večjim mestom, kamor vozijo mlekarke izdelke, meso in zelenjavo. In kot se poroča, bo tozadevno kmetom dana še večja svoboda. V Donec distriktu je bil prirejen 18. maja prvi javni sejem, in miče manj kot 5.000 rudarjev in kovinskih delavcev je posetilo tržni dan, da kupijo meso, sir, mleko in zelenjavo. Kmetje so vse prodali. Cene so sledeče: 10 jajec 50 centov, kvort mleka 17 centov in pol, meso 50 centov funt, 36 funtov krompirja 32 centov, funt sira 28 centov. Ni čuda, da so bili kmetje pri takih cenah zelo zadovoljni s prodajo. Toda ko bodo kmetje obdelali več zemlje in dobili tudi več pridelkov, je pričakovati, da bodo cene padle.

V znak prijateljstva

Precinktni načelniki 23. varde in drugi aktivni delavci pri volitvah so v soboto večer priredili znanstveno "surprise party" v počastitev Mr. Frank J. Lauschetu, svojemu voditelju. France je bil zelo presenečen, ko so ga zvalili na večer v dvorano, kjer je vedel, da ni nobene prireditve. Ko so mu po prihodu v dvorano podarili krasne šopke cvetlic in komplet set golf potrebščin, se je razvila med prijatelji prav živahna zabava. France je zaradno vlica kot 16 letno dekle, ko se je naenkrat znašel v krogu toliko svojih prijateljev, ki so mu vsi čestitali.

Obravnava proti Martinu

Obravnava proti Hymie Martinu, ganžeju, ki je bil obsojen v dosmrtno ječo, ker je umoril Wm. Potterja, bivšega republikanskega councilmana, se bo začela prihodnji torek. Nova obravnava je bila dovoljena, ker so se baje pojavile nove priče, ki bodo pričale, da Martin nikakor ni mogel biti navzoč v Clevelandu, ko se je umoril pripetil.

Zaposlena sodinja

Danes se sestane zvezna velika porota, ki ima na vrsti 177 slučajev, in izmed teh jih je 155, ki so obtoženi kršenja prohibicijskega zakona.

Dnevne vesti iz delavskih krogov. Boljša hrana se zahteva za brezposelne

Oakland, California. Radi demonstracije brezposelnih pred uradom Oakland Associated Charities, so obtoženi štirje delavski zagovorniki, da so brez dovoljenja imeli govore. Obtožene bo sodila porota, kot so sami zahtevali. Zahtevali so boljšo hrano za brezposelne.

Santiago, Chile. V bližini tega mesta se je porušil tunel trans-andenske železnice, pri čemur se je ponesrečilo 52 delavcev. Niti enega niso dobili živga iz tunela.

Ferrol, Španija. 3.000 delavcev v vojnih arzenalih v tem mestu je odšlo na štrajk. Odsučenih je bilo 100 delavcev od dela radi pomanjkanja dela, a ostali delavci nato niso hoteli delati. Vojaštvo je zastražilo plinarno, elektrarno in vodovodne naprave.

New York. — Gradbeni delavci so se sporazumeli s kontraktirji in s tem je štrajk stavbinških delavcev v mestu New York končen. Nova plača bo znašala \$10.00 na dan, dočim so doslej dobivali \$13.20.

New York. — V Manhattan okraju mesta New York se je splošno razširil štrajk brivcev. Nad 3.000 brivskih pomočnikov se nahaja na štrajku. Od preko 1.000 brivskih mojstrov je že ugodilo zahtevam unijskih brivskih pomočnikov in podpisalo pogodbo. Unije zahtevajo sledeče: Najmanj \$22.00 na teden, potem pa 50 odstotkov vseh dohodkov nad \$42.00 na teden od brivca. Nadalje zahtevajo priznanje unije in enajsturno delo, vključno eno uro za počitek in hrano.

Rio de Janeiro. — Iz San Jeronima, kjer se nahajajo veliki premogovniki, prihaja vest, glasom katere je bilo ubitih tam večje število premogarjev v rudniku, kjer je nastala eksplozija.

Otrok umorjen

V nekem cestnem jarku na Clay Road so dobili včeraj truplo 3 letnega Howarda Morrisa, ki je sin znane Morris družine iz Geneva, Ohio. Oče otroka je izjavil, da je otrok zginil z avtomobilom, ko se je oče nahajal na obisku pri nekem prijatelju v East Trumbull. Otroci je spal na prednjem sedelu, ko je šel oče v hišo in ga oče ni hotel zbuditi. Ko je oče prišel iz hiše, otroka ni bilo nikjer več. Njegovo truplo so našli 12 milj proč od hiše, kjer so ga zgrešili. Truplo otroka je našel John Pinter Jr., sin znanega slovenskega farmarja v Genevi.

Pozneje pa, ko so 28 letnega očeta podrobneje vpraševali, se je Morris podal in izjavil, da je otrok padel z voza, ko je z avtomobilom zavlil na oster ovinku. Ker je oče mislil, da je otrok mrtev, ko je padel z voza, je peljal kar naprej, in je otrok ležal v jarku 12 ur, predno so ga našli. Očeta so zaprli. Bil je pijan, ko je vozil.

Demonstracija barve

V trgovini z železino, Jim Sepic, 16009 Waterloo Rd., se vrši ta teden demonstracija BPS barve. Demonstracija se vrši do sobote. Vsak odrasli dobi en vzorec barve zastoj; otrokom se vzorcev ne daje. Kdor kupi ta teden pri Jimu za celo hišo barve, dobi pri isti 10% popusta. Obiščite torej ta teden Sepicovo trgovino.

* Statistika kaže, da živijo duhovni najdaljšo dobo.

Socialisti so imenovali Nor- man Thomasa za pred- sedniškega kandidata

Milwaukee, Wisconsin, 23. maja. Norman Thomas iz New Yorka je bil imenovan za socialističnega predsedniškega kandidata od socialistične stranke. Pred konvencijo je izjavil, da bo brez odmora se boril tekom politične kampanje proti republikanski in demokratiški stranki in proti "kraljestvu beraštva." Thomas je bil predsedniški kandidat stranke tudi v letu 1928, in je dobil sedaj nominacijo v zvezi. James M. Maurer, 16 let predsednik Pennsylvania Federation of Labor, je bil imenovan za podpredsedniškega kandidata. Tudi on je bil izvoljen enoglasno, potem ko je Mrs. Victor Berger odklonila nominacijo. Thomas je dobil nominacijo potem, ko je bil poražen predlog, da se konfiscira glavne ameriške industrije, kot prvi korak k socializaciji države. Predlog so stavili socialisti iz Californije. Thomas je izjavil, da on nikakor ne bo kandidat stranke, ki zahteva konfiskacijo industrije. To bi

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.00 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00; pol leta \$3.50.
Posamezna številka 2 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0623

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88

No. 122, Tue., May 24th, 1932

AMERIŠKE RAZMERE IN STARA DOMOVINA

Najhujše gorje današnjega časa je kriza duše in srca. Ljudje so pregnali vsa plemenita čustva iz svojih src, njihovo čustvanje je postalo stroj, ki je poznal samo dve besedi: dobiček ali zguba. To je bilo prvo, to je evangelij današnje dobe, vse drugo pa je za — stare babe in za v peč!

Vendar — prihajajo že dnevi, ko ti človeški stroji bridko občutijo, da njih bogastvo ni vse, ko bi dali mogoče polovico ali celo svoje premoženje, če bi uživali lahko več ljubezni in manj razkošja. — Jaz gledam s te strani, na primer, tragedijo Lindberghovega otroka in se prav nič ne čudim. Saj je vendar čisto naravno, da so nenaravne razmere rodile tudi nenaravne ljudi. Po eni strani preobilica blagostanja, po drugi strani strahotna lakota — to vendar ni naravno.

In če tako nenavadno razmerje privede do strahotnih duševnih zablod, je to samo logična posledica. Škoda le, da je s človeškega stališča postala ta tragedija prava sramota za Ameriko, ki si ne zna pomagati iz te zadrege. Časopisje v Ameriki niti v Evropi ne more razumeti, da je varstvena oblast čisto odpovedala, in da se kliče bandite na pomoč.

Če bi bil jaz Lindbergh, razdelim še danes svoje premoženje med reveže, obdržal bi si le toliko, da bi mi zadostovalo kot podlaga za nadaljnjo delo — in prepričan sem, da bi me simpatija in ljubezen mojih soživalcev varovala mnogo bolje, kot vsi plačani detektivji, ki v svojem srcu morda mislijo: "Le plačuj in poskusi tudi ti malo kaj je trpljenje."

Prav kakor s prohibicijo delajo menda tudi s kazenskimi paragrafi. Vsak drži s tistim, ki mu bolje plača in so vraži onega, ki ima več. Ali razumete, kaj hočem reči? Malo več duhovnega čustva in manj materialnega, to bi nas rešilo vse. Ko bi se našel Mesija, ki bi znal vplivati na ljudi, da bi se zdrimili in delali kot velevali ljubezen do bližnjega. In v par mesecih bi nihče več ne vedel, kaj je to: kriza.

Denarja, blaga, živeža — vsega je dovolj, le razdeliti bi se moralo pravično. Toda nikakor ne z gesto: tu imaš, berač! Ampak s srčno toploto: Vse mi brat — vesel bom, ka dar boš ti vesel! In potem bi — peli, peli!"

Potem pa isti pisec posveti nekoliko pozornosti dogodkom v naši ožji naselbini, Clevelandu, in omenja med drugim tudi sledeče:

"Čitali smo o vaši politični zmagi v Clevelandu in uživali z veliko slastjo. Pošiljam vam izrezke iz našega največjega dnevnika "Jutro," da vidite, kako se domovina zanima za vse te dogodke. Pri nas je zdaj stalna rubrika pod naslovom: "Naši v Ameriki." In največkrat so to ponatisi iz Ameriške Domovine. Vaše veselje je naše veselje, vaš ponos, je naš ponos.

Jaz uživam take dogodke še vse bolj globoko, ker poznam nekoliko vaše razmere in vem, koliko dela in truda je treba, predno se pride do take zmage. Zdi se mi, da ima pri tem precejšno zaslugo France Lausche. Njegovi članki so bili jedrnat in prepričevalni, ne samo strankarski, kot so navadni članki v političnih listih. Mislim, da je bila obenem tudi zmaga dobrega diplomatskega tona, ki je zlasti našemu narodu tako silno potreben! In ravno radi te dostojne taktike sem vam hvaležen, da ste se zavzeli za svoj rod. Moja srčna želja je, da bi še nadalje delovali s svojo slovensko dušo in s svojim kozmopolitskim razumom, da bi vodili narod po potih edino prave človečanske politike. Verujem, da so se nasprotniki jezili, a to je pri vsaki stvari. Prešern je zapisal: "Le na visoki vrh lete z neba strele. Saj je to povsod enako: v politiki, v umetnosti, a povsod poštenje najdalje velja!"

D O P I S I

Girard, O.—Dosti naših rojakov se oglašajo po časopisih o naših sedanjih delavskih razmerah, zato naj tudi jaz malo popišem, kaj delamo v naši naselbini. Sedaj se bolj malo dela, pa upam, da bo kmalu kaj boljše. Toda kakor se je malo delalo, pa smo se precej zabavali skozi celo zimo z veseliciami in igrami. Še danes nam odmevajo v naših srcih lepe pesmi, katere nam je tako milo zapela pri zadnji predstavi Mrs. Mitzi Grdina iz Clevelanda.

Tukaj v Girardu smo pred par meseci ustanovili Slovenski gospodinjki klub, zato vabim vse Slovence in Slovenke od blizu in daleč na našo veselico, ki se vrši 28. maja, to je na soboto zvečer. Pripravljena bodo vsakovrstna jedila, pa tudi za žejna grla bo fino mazilo. Kdor nas obišče ta večer, mu ne bo žal, ker deležen bo najboljše zabave.

Nadalje opozarjam tudi vse tiste, ki niso še članice našega kluba, da pristopijo v naš krog in tako pomagajo naši skupni stvari. Pozdrav!

Katty Anžiček.

Warren, O.—Well, pa smo jih res imeli tukaj za en večer, pa še dobro so se postavili, namreč rojaki iz Collinwooda, Ohio, ki so nam predstavili eno najbolj humorističnih iger: "Trije vaški svetniki." Igrana je bila na 14. maja v tukajšnjem Jugoslovanskem domu, v največjo zadovoljnost vseh navzočih.

Kljub kritičnim časov, v katerih se sedaj nahajamo, je bila dvorana polna. Udeležili so se predstave tudi rojaki iz zunanjih naselbin, kot: Niles, Girard, Cleveland in nekaj smo imeli tudi farmerjev, ki so od tukaj precej oddaljeni, pa so vseeno prišli, da vidijo to zanimivo šalo.

igro iz kmetijskega življenja. Hvala vam vsem, ki ste nas posetili na omenjeni večer. Posebno pa smo hvaležni rojakom iz Collinwooda, za njih trud v uprizoritvi igre. Ker v taki igri, kot so nam jo oni predstavili, morajo biti igralci dobro izvežbani, da izvršijo svoje vloge točno in pravilno.

Zelo dobro se je odrezal ženin Jakec s svojim šaljivim nastopom in pa s svojo "račka na vodi" je napravil toliko smeha med navzočimi, da smo se še en teden potem smejali. Da smo pa to igro videli, se moramo zahvaliti našemu rojaku in delničarju doma, Mr. John Korošcu, ki se je potrudil, da je nagovoril igralce, da so prišli k nam, četudi v precej oddaljeno naselbino. Za njegov trud bi moral biti uspeh veliko večji, toda krive so sedanje slabe delavske razmere, deloma pa tudi malo nespornost, kajti pri sodelovanju. Je pač ujemno, da se dnevno dogaja, da gotova oseba žanje čast in pohvalo za trud drugih. Tisti pa, ki se trudijo za stvar, da bi bil uspeh tem večji, pa morajo biti zadovoljni s kritiko.

Ravnokar sem dobil obvestilo iz Fairport, O., da so bili rojaki iz te naselbine pripravljeni, da se odpravijo na pot k nam, da se udeležijo predstave, pa se je zadnji trenutek pripetila nesreča,

da si je najmlajši sinček Mr. in Mrs. John Zalarja zlomil nogo. Podrobnosti o nesreči niso poročane. Toda to je preprečilo njih udeležitev in zamenjalo veselje s žalostjo in skrbjo za otroka. Hvala vam vseeno za dober namen in želimo, da bi sinček kaj kmalu okreval in se zopet radovol v lepi prirodi.

Torej še enkrat najlepša hvala dramskemu društvu "Anton Verovšek" iz Collinwooda in obenem se vas prosim, da ako se kateri izmed vas ni počutil domačega med nami, naj nam blagohotno oprosti, ker se gotovo ni pripetilo namenoma.

Hvala, vam vsem, ki ste se te predstave udeležili in nam tako pripomogli do boljšega uspeha. Rojakom iz širne okolice, ki se zanimajo za predstave in ki žele videti zanimivo igro, pa priporočam dramsko društvo "Anton Verovšek" s predstavo "Trije vaški svetniki" in videli boste, da ima župan v tej igri veliko težjo vlogo kot pa župan katere občine v starem kraju.

Končno pozdravljam vse čitatelje Ameriške Domovine, listu pa želim, da se razširja in tako donaja nebroj novic in lepega čtiva med rojake po naselbinah in obenem pripelje več novih članov pod okrilje naše matere, Slovenske Dobrodružne Zveze.

Frank Ponikvar.

VENTRILOKIZEM ALI TREBUŠNO GOVORJENJE

Ventrilokizem je že jako star, samo ga v starih časih niso smatrali za zabavo, kot je to danes, ampak so znali spretni ljudje s tem pripraviti lahkovorne ljudi, da res neko govori, ki se ga ne vidi, torej neka višja sila. Še do 18. stoletja, so ljudje mislili o človeku, ki je znal govoriti "s trebušom," da je obseden od hudiča in da sam bogsivaruje govori iz njega. Šele potem so ljudje splošno vzeli tako govorico za zabavo in spretni ventrilokisti je služil lepe denarje.

Letu 1770 je baron von Menggen na Dunaju prvič nastopil na odru s takozvanimi "pupami," to je lutkami, ki so bile napravljene v človeški velikosti, in katere je baron s posebnimi žicami lahko kretal, da so zgledale kot žive. Samo govoriti niso znale in to je znal pa nadomestiti baron s svojim izpremenjenim glasom tako spretno, da se je videlo, kot bi lutke same govorile.

Ventrilokist vrže glas iz grla na tak način, da se sliši, kot bi glas prihajal iz daljave. Poslušalca premoti na ta način, da govori nekoliko z višjim glasom kot navadno. Glas mora priti kolikor mogoče globoko iz grla. In kolikor globlje iz grla pride glas, toliko iz večje daljave se bo zdelo da glas prihaja.

Trebušna govorica ali ventrilokizem ni človeku podarjena od rojstva, ampak se ji mora šele priučiti. Z dolgo vajo se temu lahko privadi vsak. Pravijo pa, da se temu najlažje priučijo ljudje, katerih materin jezik je angleščina in da so najbolj nadarjeni v tem Avstranci.

Kako d

Za naše gospodinje

POSLOVENIL DR. A. R.

CARSKI SEL

"Ali jih slišite?" je vprašal Alcide Jolivet.

"Da," je odgovoril Mihael Strogov. "Toda Bog je z nami!"

Položaj je postajal vedno nevarnejši. Ako bi se plav morali ustaviti, bi begunci ne prišli v Irkutsk, ampak bi se morali celo izkrcati, ker bi led plav v kratkem stisnil in zdrobil. Vrbove trte bi se potrgale, smrekovi hodi bi šli vsakebi in izginili pod ledom. Nesrečni bi morali iskati zavetja na ledenih gruclah. Ko bi se zdanilo, bi jih Tatari opazili in neusmiljeno pobili.

Mihael Strogov se je vrnil na zadnji konec, kjer ga je čakala Nadja. Približal se je mladenki, ko je prijel za roko in vprašal kakor že večkrat:

"Nadja, ali si pripravljena?" Mladenka mu je odgovorila kakor vselej:

"Pripravljena sem!"

Plav je prevozil še nekaj vrst sredi plavajočega ledu. Ako bi se Angara zožila še bolj, bi se led strnil v neprodiren jez in plav ne bi mogel nič več naprej. Že sedaj je plaval mnogo počasneje. Vsak trenutek je zadel ob kako grucljo ledu in krenil na stran. Tu se je bilo treba izogniti kakemu pomolu, tam zopet preriti se skozi kako ožino. Vožnja je bila zelo počasna.

Noč je mogla trajati samo še nekaj ur. Ako begunci ne bi dospeli v Irkutsk pred peto uro zjutraj, potem bi morali obupati, da sploh kdaj pridejo tja.

O poldveh zjutraj je plav vključil vsem naporom zadel ob debel in trden jez ter se ustavil. Led, ki je plaval za njim, ga je pritisnil ob zaporo in ga obdal od vseh strani. Ganiti se ni mogel nikamor več, kakor bi bil obsedel na kaki skali.

Struga Angare je bila tu komaj polovico tako široka kakor na drugih mestih. Zato se je ondi nakopičilo mnogo ledu, ki se je od velikega pritiska in hudega mraza polagoma sprijel in strdil v nepremagljivo zaporo. Pet sto korekov niže se je reka zopet razširila. Od ledišča so se odtrgavale posamezne ledene gruclje in plavale naprej proti Irkutsku. Bilo je torej verjetno, da bi se reka ne bila zaježila, ako bi bila dovolj široka, in bi se bil plav mogel peljati naprej. Toda nesreča se ni dala odvrniti in begunci so se morali odpovedati nadi, da dosežejo svoj cilj.

Ako bi bili imeli pri rokah orodje, s kakršnim si navadno ribiči v Severnem morju napravljajo pot skozi ledišča, bi bili morda še pravočasno razsekali jez do tja, kjer se je reka zopet razširila. Toda imeli niso ne žage ne kopače, prav ničesar, s čimer bi mogli načeti led, ki je bil od hudega mraza trd kakor granit.

Kaj naj storijo? V istem trenutku je na desnem bregu počilo več strel in na plav se je usula toča krogel. Tatari so opazili nesrečne potnike. O tem ni bilo dvoma, kajti strelji so se začeli oglašati tudi na levem bregu. Begunci so bili med dvema ognjema. Tatarski strelci so jih vzeli na muho in nekatere izmed njih ranili, čeprav so njihove krogle zaradi teme zadevale samo slučajno.

"Pridi, Nadja!" je pošeplil Mihael Strogov mladenki na uho.

Nadja ni odgovorila ničesar, ampak ga je molče prišla za roko.

"Ledišče morava prekoračiti!" ji je dejal potihoma. "Vodi me, toda nihče ne sme opaziti, da sva zapustila plav!"

Nadja ga je slušala. V globoki temi, katero so tu in tam razsvetljevali strelji, je Mihael Strogovim naglo splezala na led.

Nadja se je plazila naprej,

Mihael Strogov pa za njo. Okrog njiho so padale krogle kakor toča in odskakovale od trdega ledu. Na razoranem in raskavem ledišču sta si sicer roke razpraskala do krvi, toda vkljub temu sta se naglo pomikala naprej.

Čez deset minut sta bila že ob njegovem nasprotnem robu. Tu je bila voda Angare zopet prosta. Le tu in tam se je od ledišča odtrgala kaka gruclja in začela po vodi plavati proti metu.

Nadja je uganila, kaj name-rava Mihael Strogov. Zagledala je ledeno ploščo, ki se je komaj še nekoliko držala ledišča. "Pridi!" je dejala Mihaelu Strogovu.

In ulegla sta se na ta kos ledu, ki se je nalahko zazibal in odločil od ledišča.

Ledena plošča je plavala po reki navzdol. Ker se je njena struga razširila, je imela prost pot.

Mihael Strogov in Nadja sta poslušala ležec obupne krike in divje vpitje Tatarov, ki se je oglašalo za njima. . . Polagoma pa so se tudi ti kriki, v katerih se je izražala skrajna groza ali pa divje veselje, izgubili v daljavi.

"Ubogi tovariši!" je zamrmrala Nadja.

Ledena plošča, na kateri sta bila Mihael Strogov in Nadja, je že pol ure naglo plavala po vodi. Vsak trenutek sta se morala bati, da se pod njima razdrobi na manjše kose. Ker je z vodnim tokom drčala po sredi struge, bi jo bilo treba obrniti v poševno smer, ako bi hotela pristati ob irkutskem obrežju.

Mihael Strogov je stisnil pesti, napel ušesa in ni spregovoril nobene besedice. Nikoli še ni bil tako blizu svojega cilja! Čutil je, da ga kmalu doseže. . .

Proti drugi uri zjutraj se je na temnem obzorju posvetila ob obeh bregovih Angare dolga vrsta luči.

Na desni strani so bile svetiljke v Irkutsku, na levi pa ognji v tatarskem taborišču.

Mihael Strogov je imel do mesta samo še pol vrste.

"Torej vendarle!" je zamrmral sam pri sebi.

Naenkrat pa se je Nadji izvil grozen krik.

Mihael Strogov se je vzravnal na zibajoči se ledeni plošči in iztegnil roko navzgor po Angari. V modrikasti svetlobi, ki ga je obsevala, je bil njegov obraz videti strašno prepaden. In kakor bi bile njegove oči iznova postale občutljive za svetlobo, je vzkliknil:

"Ah! Tudi Bog sam je zoper naju!"

DVANAJSTO POGlavJE

Irkutsk

Irkutsk, glavno mesto vzhod-

Za časa odsotnosti Californijskega guvernerja Rolpha, je vodila vse državne posle njegova zaupna tajnica, Miss Betty Gerke.

ne Sibirije, ima navadno okrog 30,000 prebivalcev. Njegove cerkve, med katerimi se posebno odlikuje visoka stolnica, in njegove v slikovitem neredu razstavljene hiše stoje na precej visokem desnem bregu reke Angare.

Ako potnik gleda nanj s pogorja, ki se kakih dvajset vrst od mesta vzdiguje ob glavni sibirski cesti, se mu zaradi kupol, zvonikov, vitkim minaretom podobnih stolpov in japonskih streh dozdeva, da ima pred seboj nekakšno orientalsko mesto. Tlekane ceste, hodniki, nasadi veličastnih brez, zidane in lesene hiše, izmed katerih imajo nekatere po več nadstropij, vozovi, taratajke, telege in razkošne kočije, ki dirjajo po cestah, končno številni prebivalci najrazličnejših stanov, ki so zelo napredni in poznajo tudi najnovejšo pariško modo, dajejo na pol bizantinskemu in na pol kitajskemu mestu popolnoma evropsko lice.

Ker so takrat v Irkutsk pribežali Sibirci z dežele, je bilo mesto prenapolnjeno. Vkljub temu je bilo z vsemi potrebščinami dobro preskrbljeno. Irkutsk je pač skladišče za vse blago, ki se izmenjava med Kitajsko, srednjo Azijo in Evropo. Zato se v mestu niso bali niti seljakov iz doline Angare niti Mongolov, Tunguzov in Buretov. Vsa dežela med mestom in so-vražnikom se je smela spreminiti v puščavo.

V Irkutsku stanuje vrhovni carski namestnik vzhodne Sibirije. Podrejeni so mu civilni poglavar, ki upravlja pokrajino, policijski ravnatelj, ki ima s številnimi preganci vedno dovolj opravka, in končno župan, t. j. trgovski načelnik, ki ima zaradi

svojega neizmernega bogastva in vpliva pri trgovcih v vseh krogih zelo velik ugled.

Irkutska posadka je štela tedaj en polk kazenske pehote, t. j. približno 2000 mož, in zbor domaćih orožnikov, ki so nosili čelade in modre, s srebrom obšite kroje.

Zaradi izrednih razmer je bil v mestu tudi carjev brat, odkar je izbruhnil tatarski vpad.

O teh razmerah samo nekoliko besed.

Velikega kneza je v te oddaljene pokrajine vzhodne Azije privedla važna politična zadeva.

Prepotoval je vsa večja sirska mesta ne kot knez, ampak kot vojak. Zato so ga spremljevali samo njegovi častniki in oddelek kazakov. Njegova pot ga je privedla tudi v zabajalske pokrajine in celo Nikola-jevsk, zadnje rusko mesto na obrežju Ohotskega morja, je počastil s svojim posetom.

Ko je veliki knez prišel do skrajne meje neizmernega moskovskega carstva, se je obrnil nazaj proti Irkutsku, odkoder se je hotel napotiti proti Evropi. Tedaj pa je zvedel za ne-nadni tatarski vpad. Htel je torej v glavno mesto in dospel tja, ko je bila zveza z Evropo že deloma pretrgana. Prejel je še nekaj brzojavk iz Petrograda in Moskve ter mogel celo nanje odgovoriti. Nato pa je bila prerazana tudi brzojavna žica, kakor nam je že znano.

Irkutsk je bil ločen od ostalega sveta.

Velikega kneza je zadela naloga, da pripravi mesto za obrambo, česar se je lotil pogumno in hladnokrvno, kakršnega se je bil izkazal že pri raznih prilikah.

Vesti o padcu Išima, Omska in Tomska so zaporedoma dospeli v Irkutsk. Za vsako ceno je bilo treba obvarovati pred padcem vsaj glavno sibirsko mesto. Na skorajšno pomoč ni bilo mogoče misliti. Majhne čete, ki so bile razkrojene po amurskih pokrajinah in v jakutski oblasti, niso mogle priti v tako velikem številu, da bi zadržale t

MARIJA KUMIČIČ:

Zle slutnje

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

"Nisem, ampak z nekim po-božnim popotnikom, zdi se mi, da je bil menih. Ne vem mu imena in tudi ne redu. Na dolgem potovanju ga je privedla žeja do mene — zaprosil me je, naj ga napojim in nasitim. Uslišala sem ga. Popil je čašo ciprškega vina, ki si mi ga poslal ti. Slaviš je tvoje kreposti, želeč ti srečo. Naposled me je prosil, dokler me ni preprosil, da sem vadjala z njim za tvojo zmago. Dejal mi je, da je to običaj med vojniki, katere je češče srečaval na svojih potovanjih."

"Kako je pobožni samostanec našel vilo?" se vmeša v pogovor Loredan. "Saj ne vodi nobena pot do nje."

"Ne vem," odvrne Grkinja. "Nisem ga vprašala. Sprejela sem ga pod streho, čeravno mi je bil zelo nedobrodošel. Pripovedoval mi je pa, da nihče ne ve, kaj ga čaka, ker vodi usoda človekove poti, a prve vodi v raj, druge pa v pekel. On sam . . . o, kako me zopet nekaj tu notri peče in boli," je viknila nenadoma ter se zvila na ležišču. "Zdi se mi, da me popada mrzlica — a to je gotovo vsled izparine na lagunah! Bojim se hladnih megel!"

Malipiero sede k njenemu vzglavju ter nežno položi nje glavico na svoja prsa.

"Mrzlica bo minila, počij malo, tako," jo je tešil Caterino. "Zakloniti se moraš pred strupenimi megli. Gotovo si predolgo sedela na obali. Dragica, pij nekoliko vina. Njegov ogenj prav gotovo prežene mraz!" Malipiero natoči kozarec vina ter ga ponudi bolnici. Medtem ko je ona pila, je Loredan opazoval nje blede lice. Smilila se mu je v dno srca. Ko pa je Grkinja izpila, je čašo prijel Loredan. Njegovi prsti so se dotaknili njenih in prvič sta se nju pogleda srečala. V tem pogledu pa je bilo spoznanje, nema bol, tajno razumevanje. Bianca je čutila, zakaj je Loredan tudi danes pospremil prijatelja. Nje drhteča roka se je naslonila ob njegovo, a on jo je nežno stisnil, žarko poljubil ter se plaho okrenil. Malipiero ni opazil, kaj se tačas okoli njega dogaja. Predvsem ga je zanimalo, kdo bi bil oni samostanec, ki se je znal priplaziti do te, tako skrite vile. Bolezni svoje drage je smatral le prehodni mrzlici, katero je povzročilo nevarno izparevanje lagune.

Bianca je od časa do časa začela boleti. Malipiero pa jo vpraša: "Kak pa je bil oni samostanec?"

"Bled, rumenkast, vitek, temnih oči, nenavadnega pogleda. Zdel se mi je jako truden, pač od daleč je moral priti."

"Je li govoril kaj o sebi? Kaj je govoril?"

"Dolgo me je gledal ponižno in mirno. Dozdevalo se mi je skoro, da ga muči nekaka tajna. Kasneje pa mi je dejal, da ga strašno boli, ker nihče ne ve, kaj mu bodočnost prikriva, kaj komu prinese usoda. Imel je vsekor dobro srce . . . Oh, strašno boli! . . . Po vinu mi je še slabše, Caterino! . . . V možganih mi strašno razbija! . . . Kakor bi me nekaj grizlo . . ."

Malipiero ji je božal ožnje-no čelo. Bianca pa se oddahne in nadaljuje: "Hvala Caterino! Takoj mi je boljše, čim me miluje tvoja roka . . . Samostanec, da, kaj je že govoril o peklju . . . Ne spominjam se! V glavi se mi vrti . . . Da, samostanec, da, sem jaz, da sem ustvarjena samo za raj, da sem prenečna za svet. O sebi pa . . . Da, o sebi je dejal, da nosi yra-

ga v glavi, a v prsih pekel, a ta pekel — oh, da si ga čul, kako je to izrekel — ta pekel je njega dostojen, ker je samo pekel njegova prava last, ker pekel je dragocenost, potrebna svetu, da se zamore kasneje veseliti v raju."

"Tako je govoril!" vzkligne Malipiero. "Meni se zdi, da se vse njegove besede pusta prikazen, katero je zlorabil . . . Kaj ti je, Bianca? Bianca, duša, kaj ti je zopet?"

Grkinja se je zvila od bolečine ter se krčevito oprijela Malipierovih ramen. Oči so se ji grozničavo svetile. "Pomagaj, Caterino! Daj mi roko! Položi mi jo na čelo!"

Loredan ni mogel več gledati bolečine. "Caterino, dovoli, da skočim v Benetke po zdravni-ka!"

Bianca prestrašeno pogleda oba prijatelja ter zaprosi s tresočim glasom: "Ne zdravnik, sedaj ne zdravnik! Ostanita pri meni! Saj mi je že bolje. Mrzlica bo prešla . . . Kaj pa sem pripovedovala?"

"Pravila si nam o popotnem samostancu," odvrne Malipiero ter ji boža obraz, medtem ko ji je glava počivala na njegovem ramenu.

"O popotnem samostancu? . . . O kakem samostancu?" vpraša Grkinja ter upira svoje oči v tla, kakor bi nečesa iskala. "Da, da, o samostancu, ki nosi v sebi pekel, in s katerim sem pila vino, rudeče vino, na tvoje zdravje, Caterino! Da, sedaj vem, iznenada je nastal pred menoj tako črn. Prišel je izmed grmičevja. Cvetke so ga radovedno gledale . . . smejale se mu, ker je bil res smešen. Ogleđoval se je ves čas, kakor bi se nečesa bal. Caterino, ti ne veš, kdo je tisti samostanec?"

"Bodi tiho, dete moje, ne govori, počij. Iz tebe govori groznica, 'jo je miril Malipiero, si leč se, da govori čim mirneje. Bianca je molčala, a na čelu se je znova pojavljala znoj. Nenadoma pa izpregovori: "Gorje meni! Nekaj mi gre skozi mozeg, kakor bi se niti vlačile po njem. Vse me boli, kakor bi mi razžarjeni noži rezali meso. Caterino, zakaj moram trpeti toli strašnih muk? . . . Ne bil bi mi smel natočiti vina . . . Uboga moja glava! . . . Ali se je kaj spremenila? Niso li moje oči izgorjene? Vse je sivo, vse v megli okoli mene Caterino, okoli mene rajajo rože! Padajo name, svoje trnje zabadajo vame . . . Osmanlije prihajajo! . . . Zagrabili so me! Trnje se mi je zverilo v ude, razpadam . . . Oh, Caterino!" Vpila je na ves glas, se stiskala k svojemu prijatelju, objela ga okoli vratu, a nje trepetajoče roke so se zakopale v njegov beli ovratnik. "Caterino, pomagaj!"

Prijateljema se je srce trgalo žalosti. Bleda kakor smrt stala ter se spogledavala. Naenkrat sta ugledala, da je Bianca prišla iz široko odprtih ust gosta slina. S silovito kretnjo je nenadoma stegnila desnico ter kazala v vrt, nad katerim je vladal mrak.

"Tam, tam! Ne vidiš, tam! Primi meč, brani me! Glej tam, tam stoji neka strašna prikazen, glej! . . . Tam, tam! V zlati obleki, z jasnimi kolobarjem okoli plave, pogledj vendar! Roko dviga in kaže na svoje čelo! . . . V glavi . . . kaka duplina!"

Malipiero se zgrozi ter z roko pokrije bolnici usta. Ona pa se iztrga ter vpilje na vse grlo: "Enooki! . . . Enooki! Caterino, Njegovo ogrinjalo se vleče za njim po pesku! . . . Izderi meč!" svetnik je tam! Bliža se nam! "Molči, molči!" zavpije Mali-

piero. "V tebi besni groznica!" Loredan pa, da umiri bolnico, izdere meč ter se postavi na rob terase, kakor bi jo hotel braniti: "Saj ni ničesar. Samo senca. Prisegam, da ni nikogar!"

"Je, je! Že prihaja!" Malipiero se s silo obvlada ter položi Bianco na ležišče, tolažeč ji: "Loredan je pošast že pre-gnal!"

Bolnica pa je zaprla oči, ter si strašne bolečine stiskala čelo. Od časa do časa ji je telo stresel krč. Kraj nje pa je sedel Malipiero ter gledal mučniško lice ljubljene dekleta. Naenkrat pa jo vpraša: "Bianca, kam je šel samostanec? Samo to mi povej. Morebiti pa ni bil samostanec. Morebiti pa je bil kak duhovnik iz mesta?"

Ko je začela njegov glas, je črnila izmučene oči k njemu, smehljaj se je razlil po njenem obrazu. "Ni ga več samostanca . . . Vidim samo morje, modro morje in vroč, solnčen otok. Oh, kako je vse krasno na njem! . . . Pojdiva tjakaj! Podaj mi roko! Podaj mi samo še enkrat tvojo milo roko!"

Bianca je otipala Malipierove prste. Oči zapre in glava ji klone na vzglavje. Caterino pa stisne nje male, tresoče roke v svoje. Nenadoma pa Bianca strahno vrisne, roke vrže kvišku, kakor bi se hotela nečesa oprijeti, da ne pade — a takoj ji zopet brez moči omahnejo.

Ni se ganila več. Malipiero ji na prsih raztrga obleko, da sliši utrip srca. Poslušal je zamaš! Nežno jo položi na ležišče.

Skoro brez zavesti se spusti Loredan na kolena ob Biancinem ležišču ter skrije obraz v dlani. Šele po dolgem času pogleda vprašujoč svojega prijatelja. Loredan ni razumel, kar je čul in videl, ustne so mu drgetale, a preko njih ni mogla iz prs, katera so bila prenapolnjena bolesti, beseda. Malipiero je stal nem, kakor mramornat kip. Iznenada uprè oči v čašo, iz katere je Bianca pila, dvigne jo ter se zagleda vanjo.

"Kaj je?" vpraša Loredan. "Caterino, govori, kaj je?"

"Strup," odvrne Malipiero, a oči so mu odsevale obupa.

Loredan se zdrzne ter se zagleda v svojega prijatelja. Prijatelj je bil trd, nepremičen kakor izklesan od kamna. Bil je kakor zagonetni, mračni egiptovski kipi, ki jih po tolikih stoletjih izkopavajo izpod prahu in ruševin. Njegovo lice je bilo hladno, nedoumljivo, nepristopno. Samo iz oči mu je žarel strašen odsev . . .

Napoved položi Malipiero s trudno kretnjo kozarec na mizo. Nekaj Biancinih služkinj je pri-teklo iz hiše ter so obstopile nje ležišče. Malipiero ni maral kaj, ni pregovoril z njimi, a one so se umaknile korak za korakom za njegov hrbet. Tedaj se je šele sklonil k mrtvi ter se privil k njej, kakor bi ji hotel nekaj počepetati. Zatem pa se je vzravnaval, odpel si dragocen plašč ter z njim pokrtil ljubljeno ranjko.

"Spavaj, Bianca!" zašepeta leđeno mirno. Nenadoma pa se vse njegovo bitje preobrazi, kakor da ne more več prenašati prisiljenega miru in ravnodušja. Obraz se mu grozno preobliči, a medtem ko so se pred njim prestrašene služkinje stiskale v kote, dvigne pesti k večernemu nebu, drhčoč jada in besa.

Meščani in meščanke, izberite do-brega župana in lepo

"Miss Ljubljano"

4. in 5. junija, da nam bosta v čast in ponos

HyVis
MAR OIL

PERRY'S SERVICE
STATION

6619 St. Clair Ave.

"Usoda!" zasika Malipiero. "Krasna poteza na šahu! Ti si začela igro, a moja roka jo je doigrala, moja! Tvoje žrelo ne bi bilo nasičeno, da si sama od-trgala ta cvet, ne, to bi bilo pre-enostavno! Jaz, jaz sem ti mo-ral pomagati!" Okrene se k prijatelju: "Giovanni, zakaj sem ji jaz ponudil vina? Zakaj baš jaz? Mar je moja roka prokleta? Reši mi zagonetko! . . . Giovanni, najdi mi onega samo-stanca, najdi ga, da se moja jeza nasiti z njegovo krvjo!"

Loredan, globoko ganjen, pri-me prijatelja za rame ter ga s silo odvleče po stopnicah v vrt. "Caterino, zavedi se! Misli na vojno! Venecija te potrebuje! Za njo čuvaj svojo moč!"

Malipiero ga je ubogal. Šel je po stopnicah, a med hojo pe-vrtu je postajal mirnejši. Naen-krat pa je sredi pota obstal, okrenil se, kakor bi hotel polete-ti k mrtvi Bianci. Drgetal je po vsem telesu, zamolkel glas se mu izvije iz prs, kakor krik ranje-nega leva. Loredan pa ga za-grabi za roko ter s silo vleče za seboj. Zakliče mu: "Misli na Venecijo, na njeno slavo!"

Malipiero se prime za čelo, še enkrat se okrene k vili, ki se je izgubljala v mraku. Nato pa gre proti obali.

"Giovanni, prav praviš. Poj-diva! Igra je končana. Vene-cija me kliče!"

VIII.

Minulo je nekaj tednov izza poslednjih dogodkov, ki so si sle-dili drug za drugim kakor usodni oblaki. Niso še izvedeli, kdo je bil brezbožneš, ki je oskru-nil svetnikov kip v cerkvi sv. Marcilijana, a istotako tudi še niso našli, kdo je ubil Bianco. Osumili in zaprli so dva židov-ska trgovca, vendar pa sta bila

kmalu na nepoznan način osvo-bojena iz ječe.

Blizu grške, a samo par milj od turške obali se je vsidrala združena mornarica. Precej močan veter in razburkano morje sta se igrala že več dni z bro-dovjem. Malipiero in Loredan sta sedela v kajuti ter bila za-topljena v resen pogovor. Kar je Malipiero prerokoval, se je že prej začelo dogajati, nego pa se je sam nadejal. Izgledalo pa je tudi, da se bo zla prerokba, da bo vrgel onečaščen svetnik nesrečo nad Venecijo, izpolnila. Med zavezniki so že nastali grdi prepiri.

"Zadeve našega mesta stoje jako slabo. Ne verujem v ta si-loma sklenjeni mir," je kimal z glavjo Loredan.

"Tudi jaz ne verujem vanj. Zveza se bo razdrla, kakor se razleti na drobne koščke zrca-lo."

BRUSS RADIO SERVICE

6026 ST. CLAIR AVENUE
ENDICOTT 4324

Strokovnjaška popravila na vseh vrstah radio apar-
atov. Zmerne cene za garan-
tirano delo. Odprto od 9.
zjutraj do 8. zvečer.

SLOVENSKA BRIVNICA Z DOBRO
POSTREŽBO
F. A. GREDECE
6124 ST. CLAIR AVE.

DOBER PREMOCI

Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Starl Climpsonovi prostori
HENDERSON 5798
FRANK ARKO, zastopnik

"Vsekakor je bila zelo zgre-šena odredba, da se nastavi na našem brodovju španske čete. Kdo ne bi predvideval, da pride vsled tega do prepira? Nepre-mišljen greh pa je tudi bil, da je dal Venier španske upornike in neubogljivce kar poprek obe-šati."

"Na njegovem mestu bi bil jaz storil isto," vpade v besedo Loredanu Malipiero. "Vojaška disciplina je temelj vsaki arma-

di. Ako plovejo na naših bro-dih tujci, se pač morajo poko-ravati našim zakonom. Mar ni nezaslišana drznost, da so izvle-kli proti Venierjevim častnikom meče?"

"Ne oporekam temu. Vendar so bili oni španski vojaki in bi bili morali vsled tega prepustiti don Juanu, da jih kaznuje."

(Dolge prihodnje)

Razpis službe

Upoštevač želje, izražene po društvenih zastopnikih na zadnji konferenci Slovenskega Narodnega Doma, da se v bodoče razpiše služba oskrbnika, je sprejel direktorij SND na svoji redni seji tega meseca tozadeven sklep in tem potam razpisuje službo oskrbnika.

Vsi prosilci morajo biti delničarji SND, poročeni, sposobni opravljati vsa gospodarska popravila, ki so potrebna pri SND. Od nastavljenec, moža in soproge, se zahteva skupno delovanje, da prevzame vse čiščenje dvoran in uradov, ter da so marljivi, delavni, pošteni in vljudni.

Vse prošnje in kvalifikacije je poslati na urad SND, 6409 St. Clair Ave. najkasneje do 31. maja t. l. Direktorij s tem razpisom ustreza le želji društva in prevladajočemu sentimentu zadnje redne konference SND, drugače pa nima nobenega vzroka ali pritožbe napram sedanjemu oskrbniku in njegovi ženi.

Direktorij SND.

PRIPOROČILO

Vsem lastnikom avtomobilov se priporočamo, da kadar ni vaš avtomobil v redu, da se zanesljivo obrnite do nas. Mi vam popravimo avto ter ga po-barvamo, da bo funkcijoniral in zgledal kot nov. Vse delo prvovrstno in jamčeno. Cene najnižje. Kdor bo prišel k nam, bo nas z zadovoljstvom priporočal tudi drugim.

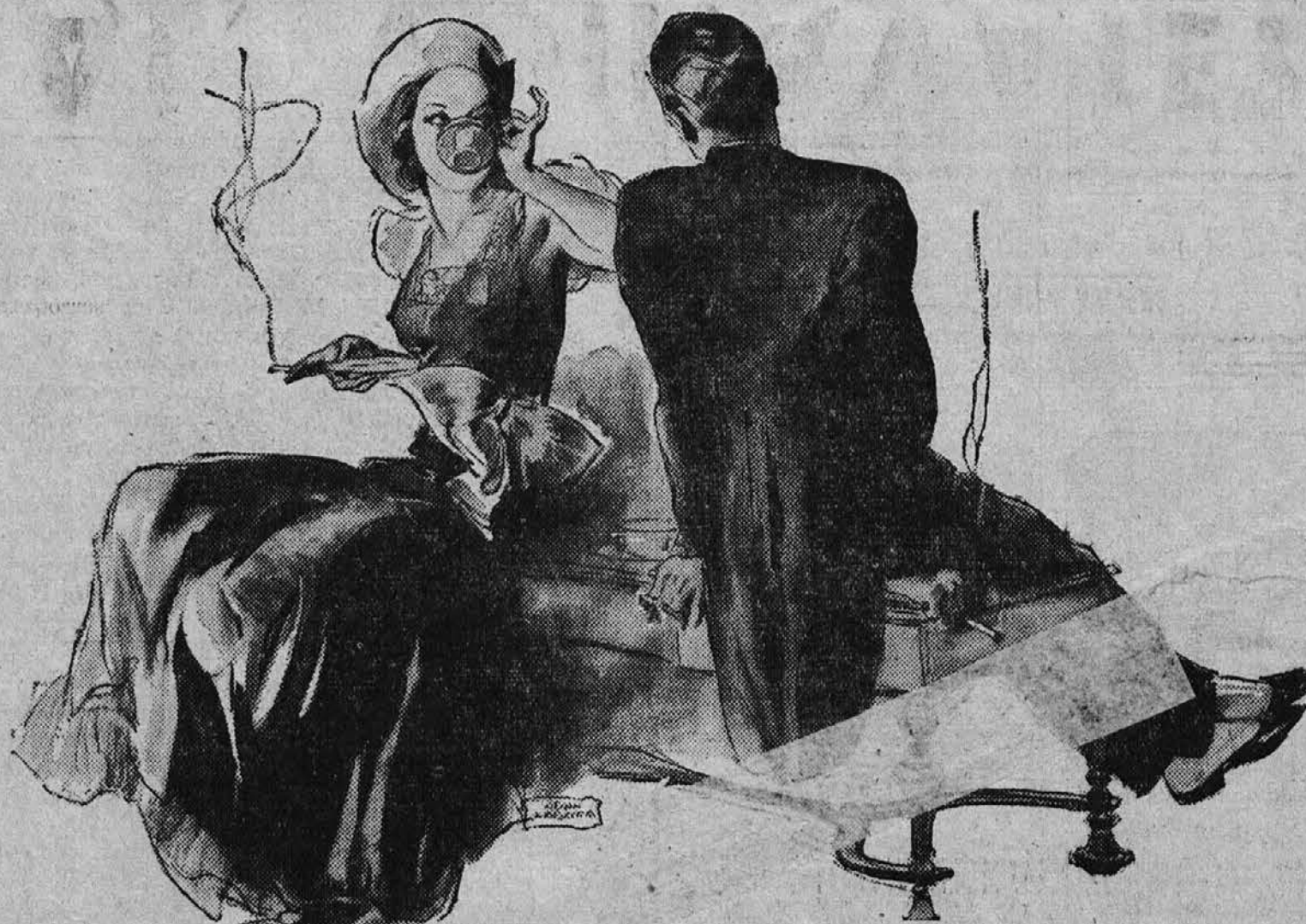
RICH & BARMAN

lastnika E. 61st St. Garage, vogal St. Clair Ave.
HENDERSON 9231

F. ZAKRAJSEK

POGREBNIK—INVALIDNI VOZ—NOČ IN DAN
1105 Norwood Rd. ENDICOTT 4735

ALI VDIHAVATE?

Slednjič je odkrita
razprava o predmetu, ki je
bil dolgo "nedotakljiv"

"PUSTI specega psa!" Tako je rekla cigaretna obrt, ko smo načeli vprašanje vdihavanja. Toda izogibati se važni zadevi, ni pogoj Lucky Strike!

Ali vdihavate? To vprašanje je življensko važno . . . kajti sleherni kadilec vdihava vede ali nevede. Vsak kadilec ali kadilka vdihava del dima, ki ga potegne iz cigarete! Nežne glasovnice v vašem grlu zahtevajo, da je vaš dim popolnoma čist — brez gotovih nečistoč!

Ni čuda, če so si Lucky Strike

drznile načeti to življensko vprašanje! Luckies vam dajo zaščito, ki jo hočete . . . kajti Luckies slavnj čistilni proces odstrani gotove nečistoče, skrite v vsakem tobačnem listu. Luckies so ustvarile ta proces. Edinole Luckies ga imajo!

Zato, če vdihavate vede ali nevede, zaščitite one nežne glasovnice!

"It's toasted"
Zaščita Vašega Grla
proti dražljajem — proti kašlju

Copyright 1932
The American
Tobacco Co.

O. K. AMERICA

NARAVNAJTE NA LUCKY STRIKE—60 modernih minut z najboljšimi glasbenimi koncerti na svetu in slavnimi Lucky Strike novicami vsak torek, četrtek in soboto zvečer po N.B.C. omrežju.